

зихъ отъ съвършенно-то му разореніе. Иродъ великий съгради храмъ-тъ почти съвсѣмъ отъ ново и украси го съ голѣмо иждивеніе. Кога-то Иисусъ ся яви въ той-зи храмъ, — най, голѣма-та честь коя-то можеше, да бѫде на този храмъ, — вече 46 години строихъ го, и продѣлжавахъ съ съгражданіе-то близо до обсажданіе-то на градъ-тъ, въ кое-то врѣме бѣше пакъ станжалъ едно отъ най-главны-тѣ и чудны-тѣ зданія въ свѣтъ-тъ, (Марко 13; 1.) за кое-то ся говоряше всяkadѣ съ очиудваніе, и самъ *Титъ* желаяше твърдѣ много да го съхрани неповреденъ. Но думы-тѣ Иисусови трѣбаше да ся испълнятъ. Каква полза имахъ без-численны-тѣ въ градъ-тъ заключены че градъ-тъ быль ограденъ съ здравы стѣни и че кулы-тѣ му бѣхъ высокы! Тѣзи камъни не можахъ да служять за хранѣ, а запаси-тѣ отъ хранѣ наближавахъ да ся свършватъ до толкози щото е станжалъ гладъ, кой-то най-сѣтнѣ достигна до това щото ядохъ человѣческо месо и пихъ человѣческѣ кръвь. За жены-тѣ казва ся че заклахъ свои-тѣ дѣца и гы изядохъ; безъ да вспоменуваме отвратителны-тѣ храны като напр. кожи, мышки, плѣхове и пр. Освѣнъ това различни-тѣ партіи въ градъ-тъ воювахъ постоянно помежду си, и проливахъ кръвь като потоци. Всичко това показваше че Іудеи-тѣ трѣбва още явно да докажутъ, че сѫдъ-тѣ Божій върху тѣхъ е праведенъ; тѣ съгрѣшихъ страшно и наказаніе-то имъ бѣше уясно. Рымляните влѣзохъ въ градъ-тъ, всичко